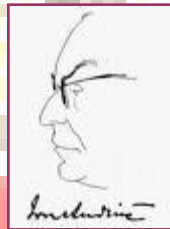
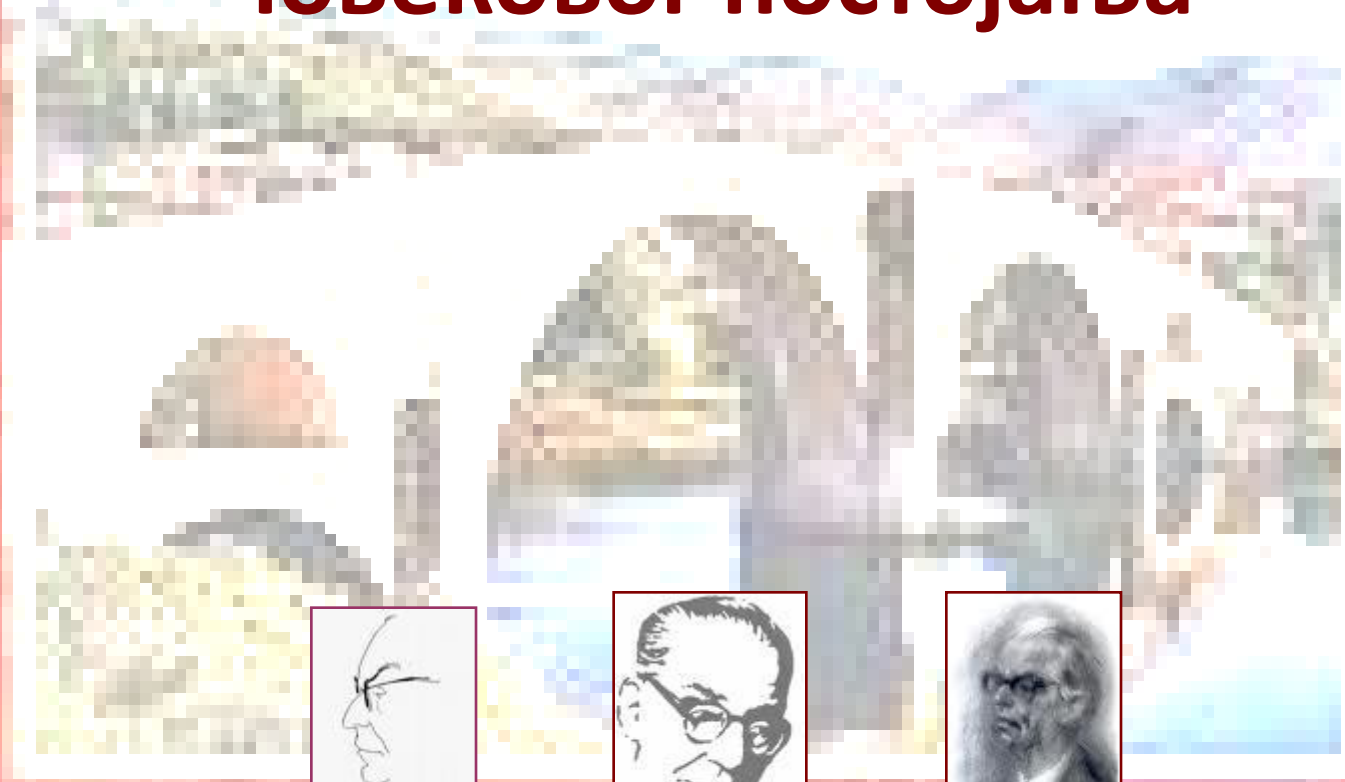

Мост као симбол ЧОВЕКОВОГ ПОСТОЈАЊА

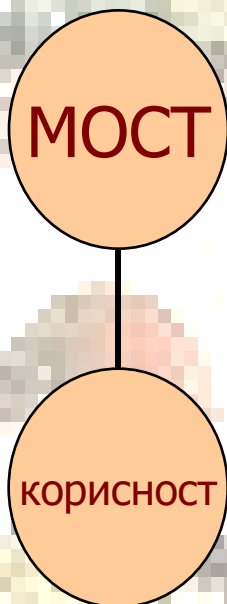

Шта симболизује саграђени мост?
У чему је његов значај?

МОСТ КАО СИМБОЛ ЧОВЕКОВОГ ПОСТОЈАЊА

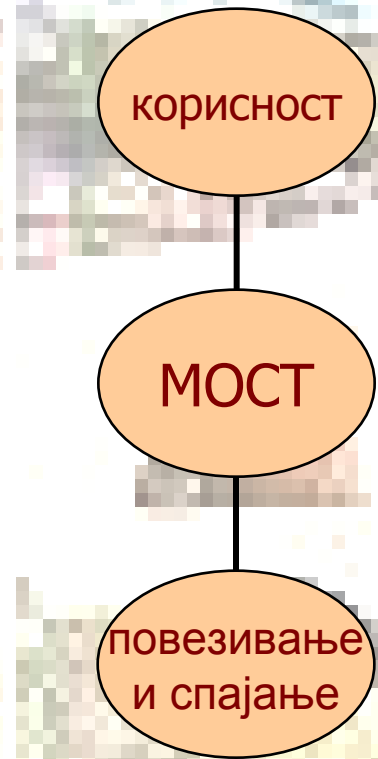
КОРИСНОСТ

- Остао је да служи потребама људи, а онима који су га створили није користио и није олакшао муке живота;
- У његовој корисности за будуће генерације је његов значај, све остало је пролазно;
”Он је, тамо у Босни, блештао на сунцу и сјао на месечини, и пребацивао преко себе људе и стоку.”

МОСТ КАО СИМБОЛ ЧОВЕКОВОГ ПОСТОЈАЊА

ПОВЕЗИВАЊЕ И СПАЈАЊЕ

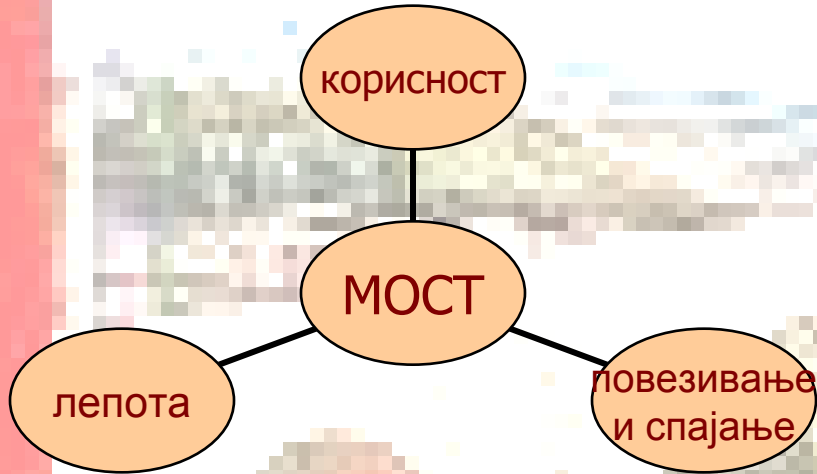

Да премости провалију – да премости све провалије које се јављају у људима, а које народ Босне као по некој злоћудној коби, носи у себи;

”Мислио је на далеку, брдовиту и мрачну земљу Босну (одувек му је у помисли на Босну било нечег мрачног!) коју ни сама светлост ислама није могла него само делимично да обасја...И колико таквих покрајина има на овом божјем свету? Колико дивљих река без моста и газа? Колико места без питке воде, и џамија без украса и лепоте?”

•И са самим наратором се одмах споразумео, а спојила их је усамљеност и човекова потреба да се причајући о болним искуствима боље схвати сам живот и тако човек помогне сам себи – да олакша, поднесе и на неки начин преболи.

МОСТ КАО СИМБОЛ ЧОВЕКОВОГ ПОСТОЈАЊА

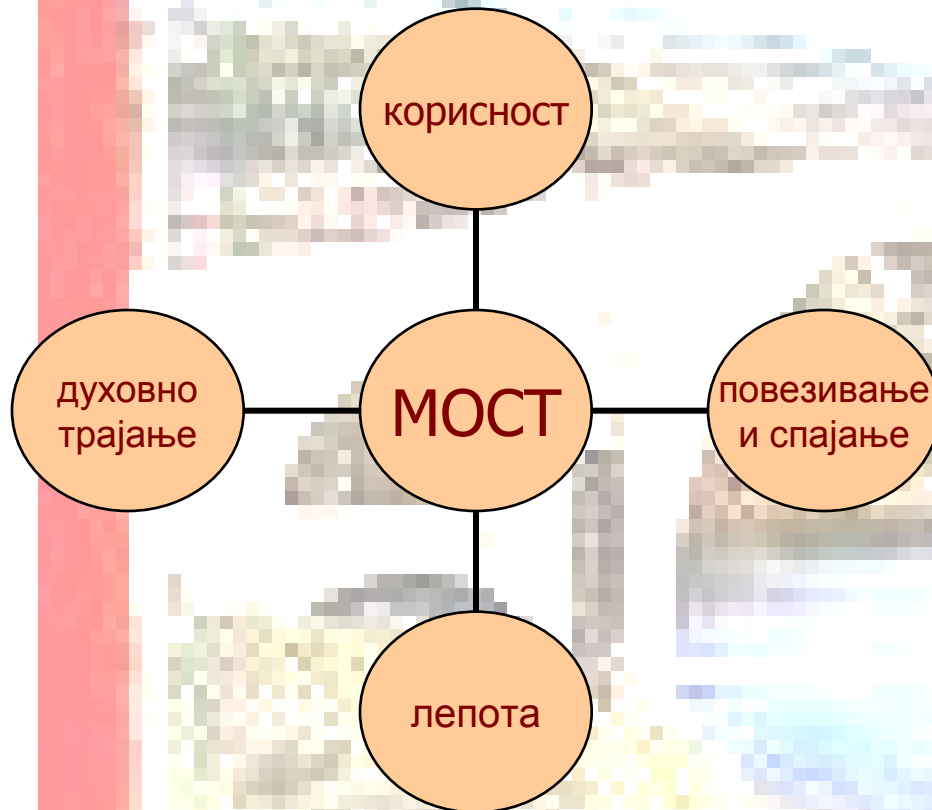
•Сву његову изузетност осетио је и наратор и решио "да му испита и сазна постанак";

Контраст превелике лепоте и склада, наспрам крша – "Али предео није могао да се приљуби уз мост, ни мост уз предео. Гледан са стране његов бео и смео извијен лук је изгледао увек издвојен и сам, и изненађивао путника као необична мисао, залутала и ухваћена у кршу и дивљини."

•Смисао лепоте је да узбуди, зачуди и одушеви човека, да му оплемени чула, машту и мисао, да га морално уздигне и ангажује у стваралачком чину и на страни добра." ..по каменитој огради, која је била права и оштрих бридова, као да је од сира резана а не у камен сечена".

•Племенита дела изузетне лепоте и трајне вредности надживљавају своје творце.

МОСТ КАО СИМБОЛ ЧОВЕКОВОГ ПОСТОЈАЊА

У "мрачној" Босни
остао је (само) мост који је блештао на
сунцу и сјао на месечини;
"...а дубоко под њим је гргољила
запењена и укроћена Жепа".

ДУХОВНА ТРАЈНОСТ И ПОСТОЈАНОСТ КРОЗ ВРЕМЕ

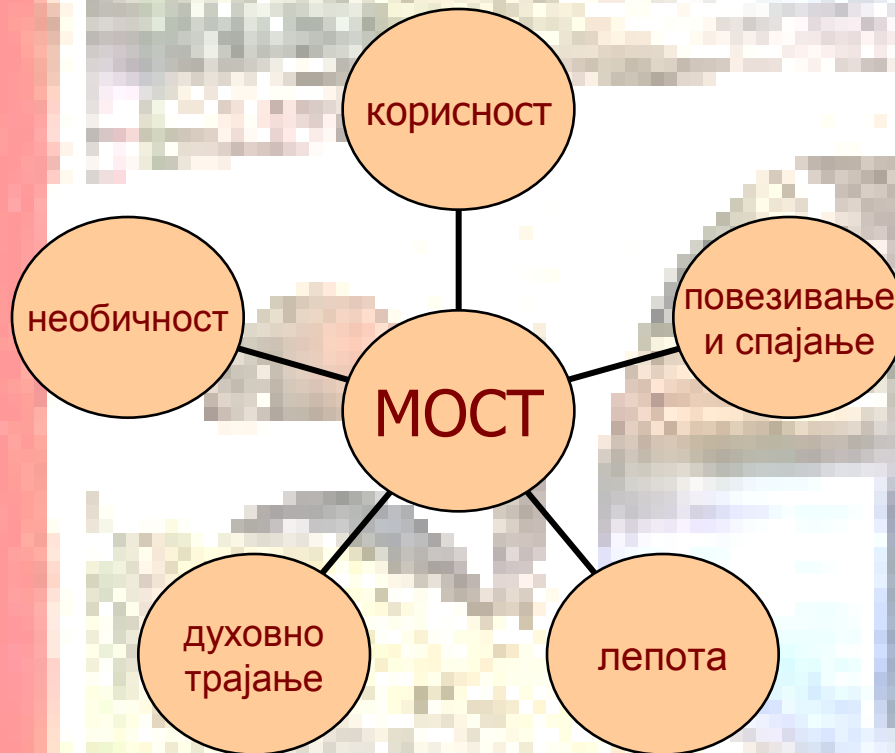
• Сви творци моста трају кроз њега, у њега су се улили и у њему остали; и везир и неимар заменили су своје људске судбине за трајност у мосту – зато је мост остао без имена и знака; човекова тежња за довршеношћу, да и сам буде постојан, јер човек живи све док траје његово дело;

• Чврстина, стабилност и тежина камена, замењена је и оживљена у поређењу моста са два млаза воде који лебде, са птицом која је тренутно застала у свом лету, са људском мишљу, све чинећи се као да ће мост ишчезнути;

МОСТ КАО СИМБОЛ ЧОВЕКОВОГ ПОСТОЈАЊА

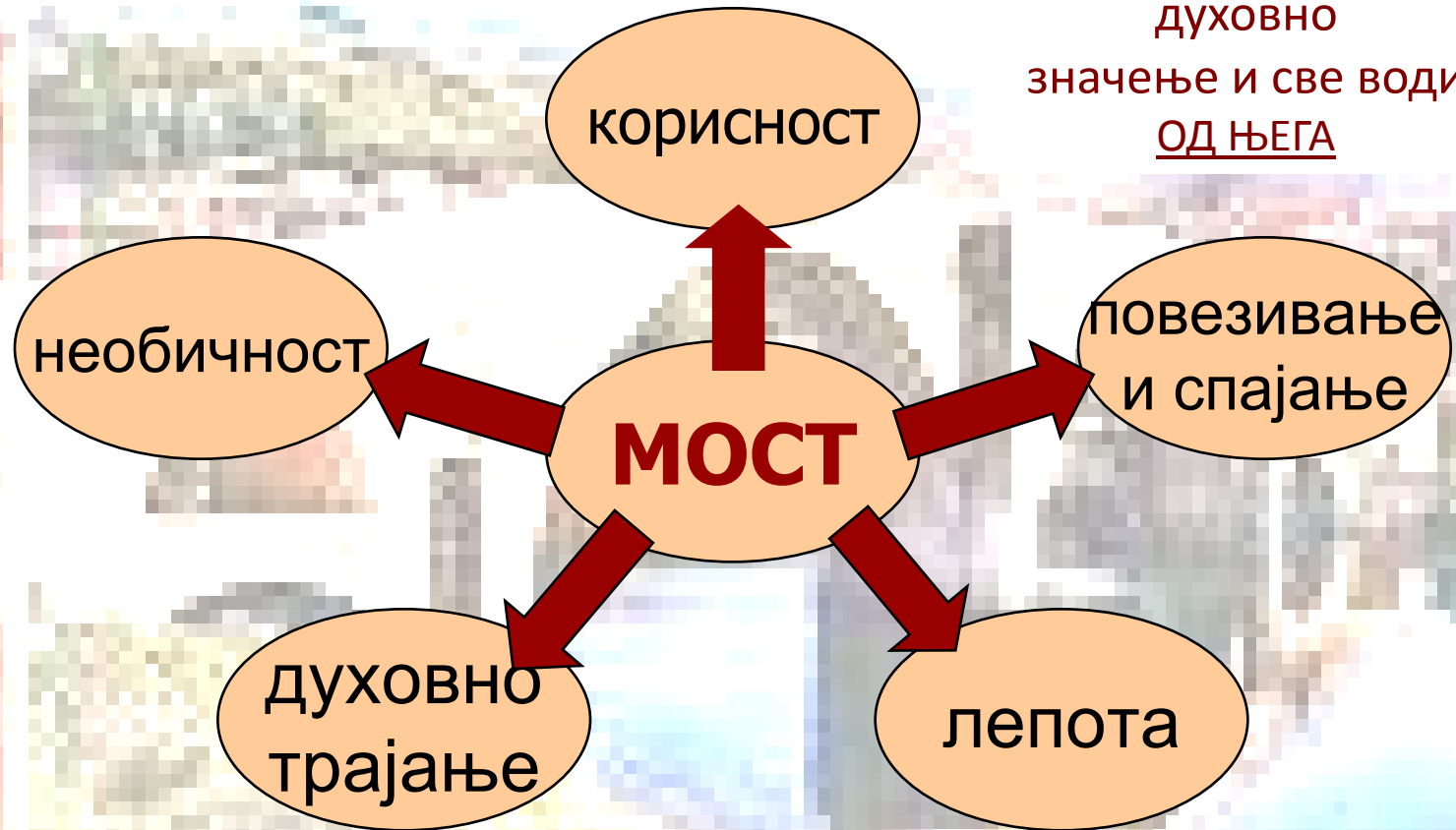
НЕОБИЧНОСТ

- Необичан и оригиналан у свом изгледу; ”Дуго нису очи могле да се привикну на тај лук смишљених и танких линија, који изгледа као да је у лету само запео за тај оштри мрки крш, пун кукриковине и павите, и да ће првом приликом наставити лет и ишчезнути”.

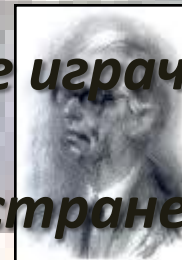
МОСТ КАО СИМБОЛ ЧОВЕКОВОГ ПОСТОЈАЊА

Саграђен мост има
духовно
значење и све води
ОД ЊЕГА

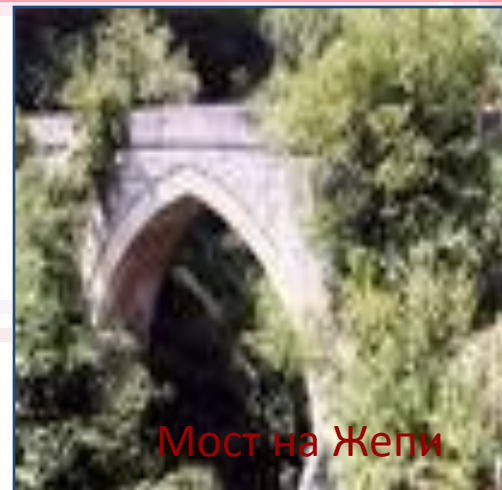
**"Напоследку, све чиме се овај живот казује -
мисли,
напори, погледи, осмеси, речи, уздаси - све то
тежи ка
другој обали, којој се управља као циљу, и на којој
тек
добива свој прави смисао. Све то има нешто да
савлада и
премости: неред, смрт или несмисао. Јер, све је
прелаз,
мост чији се крајеви губе у бесконачности, а
према ком су
сви земни мостови само дечије играчке, бледи
симболи. А
сва је наша нада с оне стране."**

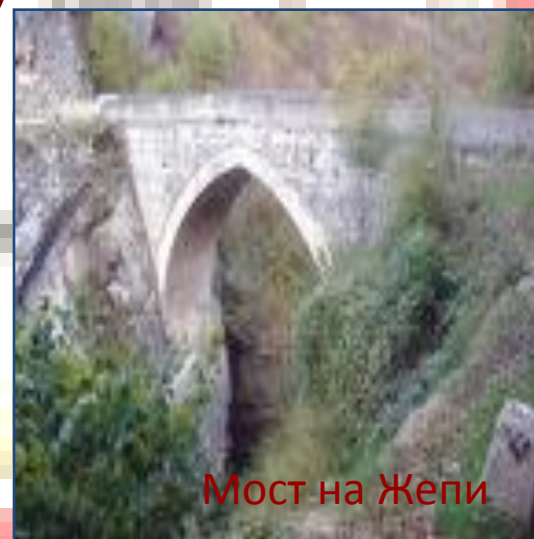
АРХИТЕКТОНСКО ДЕЛО ЧУДЕСНЕ ЛЕПОТЕ ПОСТАЈЕ ЧУДЕСНА ДУХОВНА ГРАЂЕВИНА

”Изгледало је као да су обе обале избациле једна према другој по запењен млаз воде, и ти се млазеви сударили, саставили у лук и остали тако за један тренутак, лебдећи над понором... Дуго нису очи могле да се привикну на тај лук смишљених и танких линија, који изгледа као да је у лету само запео за тај оштри мрки крш, пун кукриковине и павите, и да ће првом приликом наставити лет и ишчезнути.”

Необичност моста присутна је само у свету дела

Мост на Жепи

Мост на Жепи

АРХИТЕКТОНСКО ДЕЛО ЧУДЕСНЕ ЛЕПОТЕ ПОСТАЈЕ ЧУДЕСНА ДУХОВНА ГРАЂЕВИНА

* Да ли уметник има право да одступи од слике стварности и да је не подражава у свету дела, као што је то урадио Андрић?

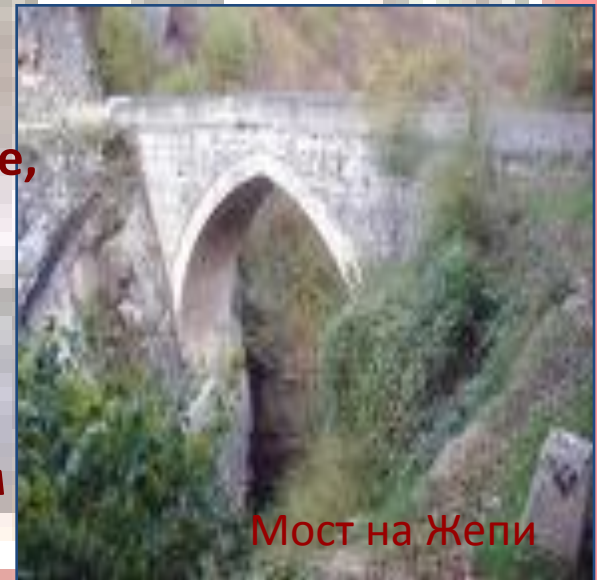
* Да ли је у стварању естетске илузије и слободи и моћи стваралачке имагинације "оправдање" за овакав Андрићев поступак?

* Да ли уопште треба поредити ова два света (уметнички и реални), па тако и ове две слике, слику моста на Жепи и Андрићев опис тог истог моста?

* Шта је важније за анализу и разумевање дела: да се бавимо уметничким доживљајем стварности каква је у њему дата или да тражимо сличности и разлике са подацима и детаљима из представљеног света (стварности)?

Мост на Жепи

Мост на Жепи

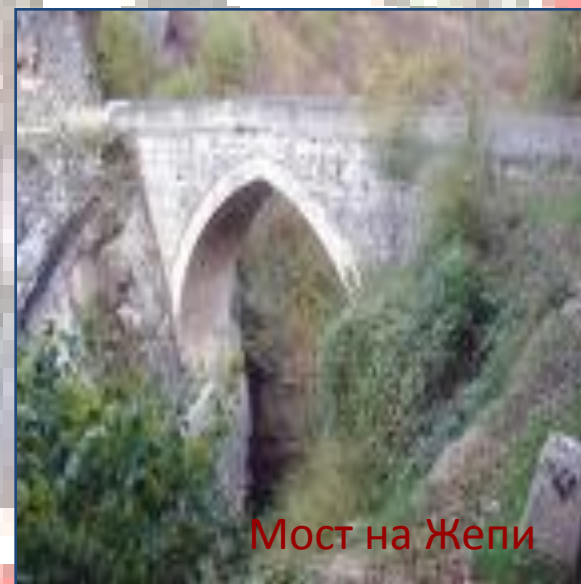
АРХИТЕКТОНСКО ДЕЛО ЧУДЕСНЕ ЛЕПОТЕ ПОСТАЈЕ ЧУДЕСНА ДУХОВНА ГРАЂЕВИНА

* Дрaж уметности је у томе што она ствара *НОВЕ* објекте, појаве, слике, ликове..., али при томе не прекида, већ, напротив, изразито појачава мисаоне и емоционалне везе са стварношћу.

Тако је и Андрић створио *НОВ МОСТ*, а само је наслов приповетке упутио на препознатљивост постојећег моста на Жепи.*

Мост на Жепи

Мост на Жепи

”Онај који ово прича, први је који је дошао на мисао да му испита и сазна постанак. То је било једног вечера кад се враћао из планине, и, уморан, сео поред камените оgrade на мосту. Били су врели летњи дани, али прохладне ноћи. Кад се наслонио леђима на камен, осети да је још топал од дневне

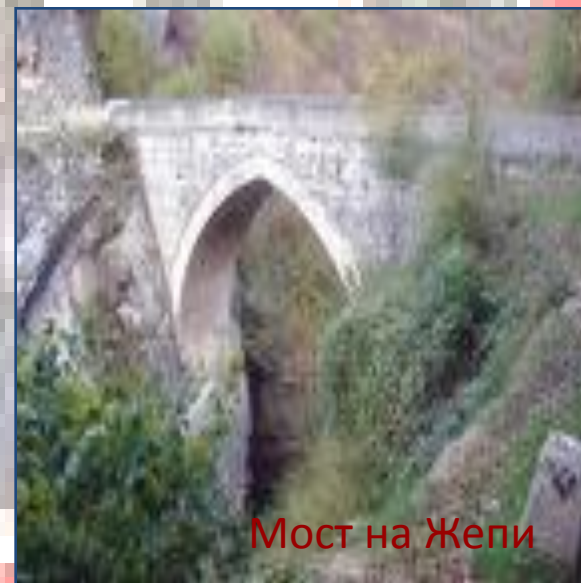
жеге. Човек је био знојан, а са Дрине је долазио хладан ветар; пријатан и чудан је био додир топлог клесаног камена. Одмах се споразумеше. Тада је одлучио да му напише историју.”

*** Пријатан и чудан додир топлог клесаног камена, позвао ме је да напишем његову историју***-

тема домаћег задатка

Мост на Жепи

Мост на Жепи